

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDALSNAKI

Rovatok

[Címlap](#)

Ma történt

Lipusz Zsolt: Zsidó rituális emléknap Judapesten + Holo-diarré 2010

antidogma.hu, sze, 2010/01/27 - 21:02 [Soá-mánia](#)

Zsidó rituális emléknap Judapesten

Elie Wiesel jó egy hónappal ezelőtti hazánkban tett látogatásakor, melynek során ez a "holokauszt-szélhámos" oly otthonosan és mindenféle feszélyezettség nélkül mozgott és szónokolt a magyarországi Parlament falai között - a szokásos, unalomig ismételt talmudi-ószövetségi gyűlölködéstől vezetve egy nagyságrendileg a holokauszt-kárpótlási pénzszegeknek megfelelő hazugság- és rágalomzönt, valamint átokáradatot zúdítva nemzetünkre -, mintha legalábbis Tel-Avivban kérték volna fel egy politikai showmúsor megtartására. S íme, újra elérkezett egy "jeles" alkalom, amikor fővárosunkban(?) gigantikus, reprezentatív holomese-szeánszot készülnék tartani egy idegen, a magyarságot elnyomó hatalom képviselői és annak hazai marionettfigurái.

Az előzetes híradások szerint az auschwitzi tábor "felszabadításának" alkalmából rendezett megemlékezésen a Játékszín épületében személyesen jelenik meg a bizonyítottan háborús, illetve vélelmezhetően köztörvényes bűnös, Ávidgor Lieberman, az izraeli terrorállam külügyminisztere, Álíz Bin-Nún, Izrael magyarországi nagykövete, Eleni Tsakopoulos Kounalakis, az Egyesült Államok hazánkba akkreditált nagykövete, Balázs Péter magyarországi külügyér és természetesen az elmaradhatatlan judapesti díszpolgár, a Mazsihisz-vezér Zoltai Gusztáv. A Páva utcai Holokauszt Emlékközpontban pedig Molnár Csaba kancelláriatitkár, illetve a már említett budapesti kitüntetés, Zoltai lesznek a díszvendégek.

Igaz, hogy a fideszes Pokorni Zoltán egykor volt oktatási miniszternek köszönhetően már van egy hivatalos holokauszt emléknapunk április 16-án, az első magyarországi gettó 1944-ben történt felállításának évfordulóján, no de az efféle gyászünnepségekből, melyeknek fő célja, hogy a magyarságban kiolthatatlanul ébren tartsák a bűntudat lélekmarkosó lángját, soha nem lehet elegendő annak kiigyalói no meg a holoklérus "csalhatatlan és tévedhetetlen" tagjainak véleménye szerint. S ezen kívül sincs az évnek olyan hónapja, mi több, hete, hogy a hololegendárium kiigyalói ne olvasnák több alkalommal is a magyarság fejére azokat a kitalált bűnöket, melyeket népünk soha nem követett el. Csupán a fontosabb évfordulókat említve - az eposzi terjedelmet kitevő - teljesség igénye nélkül: március 19-én, a Wehrmacht Magyarországra történő bevonulásának napján, október 15-én, a nyilaskeresztes-hungarista hatalomátvétel évfordulóján, január 18-án, Pest és az ottani gettó szovjet "felszabadításának" alkalmából minden alkalommal, évről évre hallgathatjuk a hazai zsidóság infernális szenvedéseiről, a magyar nemzet háborús bűnösségéről, illetve a nemzetiszocialista Németország állami szervei, képviselői által a zsidók ellen elkövetett, a történelemben páratlan és elképzelhetetlen bestiális gonosztettekről szőtt, leginkább a hollywoodi horrorfilmek szörnyűségeire emlékeztető rémmeseket.

A mostani, január 27-ei holoparádé apropóját tehát az szolgáltatja, hogy épp 65 esztendeje foglalták el az oroszok a holoinkvizítorok által a soá legfontosabb színterének s egyfajta szimbólumának tekintett Auschwitzot. Persze, ha csupán az áldozatok létszámára vagyunk kíváncsiak, és kizárólag a holoszentírás könyveinek közléseire támaszkodunk, s azokat fogadjuk el egyedül hiteleseknek, fölöttébb nagy zavarba jöhetünk. 1990-ig a kiirtás-elmélet kánonja csak Auschwitzra vonatkozta 4 millió áldozatról beszélt. (Ami egyébként csak a táborkomplexum kiterjedését, az ottani infrastrukturális intézményeket és a földrajzi-természeti viszonyokat tekintve is a legteljesebb képtelenség. Kissé ironizálva: amennyiben a 4 milliós számadat igaz lenne, úgy az auschwitzi "gázkamráknak" és krematóriumoknak még napjainkban is üzemelniük kellene.) Aztán 1990-ben valamilyen rejtélyes, csodás és megmagyarázhatatlan okból az "elgázósítottak" számát csaknem 3/4-ével, 1,1 millióra csökkentették, sőt, a nevezetes, minapi "Arbeit macht frei"-botrány kapcsán a hírműsorok 1,5 millió halotról beszéltek. Na ebben a számtani zűrzavarban igazodjék el valaki!

Azonban nagyon érdekesek a "felszabadító" szovjetek által készített fényképfelvételek

Február 13.

1278. február 13. III. Miklós pápa parancsára elevenen megégetnek 160 eretneket a veronai amfiteátrumban. Az áldozatok azok közül az albigensek (katharok) közül kerültek ki, akik Provence-ból menekültek olasz földre az ellenük folytatott két véres kereszties hadjárat után.

1547. február 13. A szicíliai luteránusok elleni nagy autodafé keretében Palermóban élve befalazásra ítélnék egy eretneket. Akkoriban III. Pál személyében egy hitetlen pápa foglalta el Krisztus földi helytartójának trónusát.

1590. február 13. III. Gyula pápa inkvizíciójának parancsára Rómában felakasztják az eretnekségben bűnös Lorenzo dell'Aglio da Soncino frátert.

1928. február 13. A magyar egyetemista ifjúság tüntését rendez az 1920-as numerus clausus törvény enyhítése ellen (a felsőlház azonban március elsején mégis elfogadja az 1928:XIV. törvénycikket, amely eltörli az egyetemi felvételeknél a „népfajok és nemzetiségek” szerinti korlátozást), és október 15-25. között megismétli a tiltakozó akciót.

1945. február 13. Az angolszász légierő porig bombázza Drezda városát, legalább 250 ezer polgári személy halálát okozva. „Drezda: ilyen hely nem létezik többé”, dicsekedett a terrortámadást követően Arthur „Bomber” Harris, a brit légierő főparancsnoka. Katonailag Drezda elpusztításának semmi értelme nem volt, csupán az angolszászok hatalmi demonstrációját szolgálta. Az angol propaganda igyekezett a Coventry elleni 1940. november 14-i német támadásra adott válaszként beállítani Drezda lerombolását. Az angol város bombázásakor azonban mindössze 554-en vesztették életüket, ráadásul a RAF már jóval ezt megelőzően is támadott német polgári célpontokat, például alig két nappal azután, hogy a britek hadat üzentek Németországnak, 1939. szeptember 5-én lebombázták Wilhelmshaven és Cuxhaven sűrűn lakott, belső városrészeit. „Drezda lerombolása az emberiség elleni büntettek egyike volt, amelynek okozót Nürnbergben vád alá kellett volna helyezni, ha az a bíróság nem a szövetségesek bosszújának pusztá eszköze lett volna”, írta utóbb Richard Crossmann brit munkáspárti politikus. A Drezda elleni "bomba-holokauszt" a legrövidebb idő alatt elkövetett, legkegyetlenebb és legtöbb áldozatot követelő tömeggyilkosság az emberiség történelmében.

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Gyöző
- Videótár

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

Belépés

- [Felhasználó létrehozása](#)
- [Elfelejtett jelszó](#)

Navigáció

- o [Friss tartalom](#)
- [Hírolvásó](#)

is. Teljesen normális testsúlyú és arcú embereket láthatunk ezeken a fotókon, ami ismét csak ellentmond a kiirtás-teóriának, de annak is, hogy a német tábori őrség szisztematikus tervszerűséggel kínozza a rabokat. Végül a KGB addig titkosított archívumainak 1990-ben történt feloldása, s az ún. auschwitzi halottas könyvek nyilvánosságra hozása is egyértelműen bizonyítja, hogy a holomitosz kitervelői hazudnak. Ezekben ugyanis precízen nyilvántartják a fogvatartottak táborba érkezésének időpontját, az esetleges betegségeiket, az életkort, s a halál okát is. Márpedig pusztán ez a tény ellentmond az ún. szelekciós elméletnek (e szerint a foglyok megérkezésekor rögtön különválasztották az egészségeseket és munkaképeseket a betegetől, valamint az öregektől, gyermekektől, akik azonnal a gázkamrába kerültek), hiszen a halottas könyvek tanúsága szerint a lágerben tömegesen tartózkodtak olyan rabok, akik 1942-1943 folyamán kerültek Auschwitzba, idősek voltak, valamilyen komolyabb betegségben is szenvedtek, s mégis csak 1944-1945 folyamán haltak természetes halált.

Az auschwitzi holomesetár képtelenségei és nyilvánvaló hazugságai még hosszú oldalakon át sorolhatók lennének, ám erről hírportálunkon is éppen eleget olvashattak már az érdeklődők, ezért inkább azt a kérdést tennék fel befejezésül: mi szüksége van Magyarországnak az efféle rendezvényekre? Minek épp hazánkba érkezik az izraeli külügyminiszter - vélhetően szónoklataiból nem feletjve majd ki a "fasiszta" magyar nép bűnös mivoltára történő dörgedelmes utalásokat - , amikor hazánk területén egyetlen koncentrációs tábor sem működött? S végül, de nem utolsósorban: ha már az emléknepknél tartunk, államilag miért nem az olyan évfordulók kapnak szimbolikusan és protokollárisan egyaránt sokkal nagyobb fontosságot, mint például a doni katasztrófa emléke, a becsület napja, a trianoni katasztrófa, a mohácsi vész, a délvideki magyarirtás, hogy csupán néhányat említsünk?

S végül - a magyar nép nagyobb részének véleményét tolmácsolandó -, rendben (illetve dehogyan van ez rendjén), hogy vannak ezek a holoemlék-celebrálások, de ugye - ahogy Pozsonyi Ádám is feltette a kérdést -, azért egy kicsit már szabad unni őket??

Kuruc.info

Lipusz Zsolt: Hazugságot cáfoló "eretnekek" vagy inkább a politikusbűnözők üljenek húsz évet?

Az ún. holokaustt nemzetközi emléknepja alkalmából az SZDSZ-es, MSZP-s gyűlölet-és kreténideológia kifulladásával, illetve hatástalanná válásával, valamint Elie Wiesel holocsaló múlt havi ultimátumának benyújtásával ismét nagyon aktuális lett a magyar érdekekkel még csak köszönőviszonyban sem lévő magyarországi, cionista távvezérlésű belpolitikában az ún. holokausttagadást büntető törvény mielőbbi megalkotása, kodifikálása.

Az ATV elnevezésű, a zsidó érdekek kizárólagos képviselőre felesküdött csatornán a minap a hitgyűlis Hack Péter ezt az épületes gondolatot ki is fejtette a korábban a pornográfia műfajtalanságával is kacérkodó "jó Bolgár úrnak".

A dolog jogi és nem jogi szakemberek számára is számos súlyos kérdést felvet. Előljáróban szögezzük le: itt egy történelmi kérdés megítéléséről van szó, ráadásul egy olyan korszak a téma, amelynek szereplői és az akkori események aktív résztvevői közül ma már igen kevesen vannak életben. Bármely történelmi eseménnyel kapcsolatban továbbá bárkinek szíve joga kérdéseket feltenni, kritikát és észrevételeket megfogalmazni, s amennyiben sem tárgyi, sem írott források nem támasztják alá a korábban valós történelemnek hitt eseményesort, az esetben egyszerűen kinyilvánítania róla, hogy az nem történt meg.

A külföldi és az itthoni büntetéspártiak közül a túlnyomó többség ráadásul hithű liberálisnak vallja magát, s ez különös pikantériát kölcsönöz az egész kérdéskörnek. Hiszen a liberalizmus egyik legfőbb ideológiai alapvetése, a vérgőzös francia forradalomban fogant Emberi és Polgári Jogok Nyilatkozata (1789), s a ráépülő 1791. évi francia alkotmány mint az egyik legszentebb állampolgári jogot, garantálja a szólás, a lelkiismeret, a gondolat és a vallás szabadságát. E jogi útmutatás alapján születettek meg a 19. század további polgári alkotmányai Európa-szerte. Ezen elvi kiindulópont figyelembe vételével egyetlen állampolgár sem lehetne börtönbüntetésre ítéltető az Európai Unió egyetlen tagállamában sem, akármilyen véleményt is formál valamely történelmi kérdésről, beleértve a tévedés, sőt, akár az ostobaság nyilatkozatát is! (Ugyan már, céhbéli történészek is micsoda baromságokat nyilatkoztattak ki már az idők során, gondoljuk csak arra, miket tanítottak, illetve nem tanítottak például a mi generációnknak 1918-1919-ről, a Horthy-korszakról, a két világháborúról, 1956-ról, s esetleg ma épp ugyanazok a személyek nyilatkoznak korábbi nézeteikkel homlokegyenest ellentétesen ugyanazon történelmi eseményekről.)

Másrészről egy történelmi ténynek, netán mítosznak semmiképpen nincsen szüksége az államhatalom által elrendelt büntetőjogi védelemre, s ez teljességgel értelmetlen, valamint a jogalkotó számára önzsevélyes és kontraproduktív is. Hiszen az adott szakterületen nem járatos ember számára is azonnal gyanússá válik a dolog, s felteszi magának a kérdést például az ún. holokaustt-kérdéskör vonatkozásában: ez a mai Európa, s benne Magyarország legégetőbb problémája? Miért nem a súlyos demográfiai, gazdasági és kulturális csődhelyzet kezelésére, illetve a szervezett bűnözés elleni harcra fordítják fölös energiáikat az uniós tagállamok helyett, hogy a légynek sem ártó revizionista kutatókat és újságírókat juttatják rács mögé? S miért kell egyáltalán egy sziklaszilárd alapokon álló "történelmi igazságot" a büntetőjog eszközeivel körülbástyázni, ahelyett, hogy korunk vallásának teológusai előállnának a megcáfolhatatlan hitelességű bizonyítékokkal? (Nem pedig afféle infantilis

1974. február 13. A Szovjetunió Legfelső Tanácsának elnöksége „a szovjet állampolgársággal összeegyeztethetetlen és a Szovjetunió kárt okozó, rendszeresen elkövetett cselekményekért” állampolgárságától megfosztja és az országból kizsupplattja Alekszandr Szolzsenyicin Nobel-díjas író. (Vö. 1922. augusztus 16.)

ostobaságokat hirdetnének, hogy a holokausztot éppen az bizonyítja, hogy nincs rá bizonyíték. Elnézést a kissé profán hasonlatért, de ez körülbelül olyan "mélységű" filozófia, mint azt vallani, hogy szeretkezni kell a szüzességért). Végül Cion bölcsei tudhatnák mára az egyik fő történelmi tanulságként, hogy mind a természettudományos, mind a társadalomtörténeti igazság előbb-utóbb kiderül, tiltásokkal, kiátkozásokkal, bebörtönzésekkel csak ideig-óráig lehet eredményt elérni. Vagy addig sem. Hiába vették korábbi időszakokban evidenciának példának okáért a Föld lapos korong voltát vagy azt, hogy mozdulatlan bolygóként a világmindenség központja, léteznek boszorkányok, e "tudományos" tézisekről végül kiderült, hogy mind egytől egyig ostobaság, tehát a Kopernikuszoknak, Giordano Brunóknak, a Galileiknek és társaiknak volt igazuk.

No de ne legyünk naivak, s valljuk be, hogy az ellenséges oldal képviselői és mi is tisztában vagyunk azzal, hogy a holotéma nem a múltról, annak megítéléséről, hanem a jelenről, illetve a jövőről szól, miként azt Hack Péter is kijelentette a már említett tv-műsorban. (Melyben nem mellesleg több alkalommal is kiírták, hogy Ausztriában az ún. holokauszttagadást akár húsz év börtönbüntetés kiszabásával is sújthatják.) Ebben kivételesen igaza is volt Hacknak. Ugyanis a ma uralkodó cionista világglobbi hatalmának spirituális alapja a holokauszt-vallás, amely egyúttal csillagászati mértékű anyagi haszonszerzést is biztosít számára. Nem utolsósorban a zsidóság ezáltal rá tudja kényszeríteni a fél világ gój-társadalmaira - főként persze a németekre, magyarokra és legkevésbé sikeresen az olaszokra - a permanens bűntudatot s a szűnni nem akaró meakulpázást. (Szerencsére ez a kör napról napra örvendetesen szűkül, ezért is akarnak Hackék most törvényhozásilag bekeményíteni). Döbbenetek például a mostani, ún. holokauszt-emléknep kapcsán zajló európai események. Németországban a helyzet rosszabb, mint Magyarországon. A hazánkat is gyarmatosító, felvásárló izraeli államelnököt Berlinben undorítóbb szervilizmussal fogadták, mint nálunk Wieselt vagy Liebermant. Peresz a Bundestagban oktatta ki a német képviselőket az antiszemitizmus ordas eszméjének veszélyeiről, valamint az örökös emlékezés fontosságáról és létjogosultságáról. S persze a német honatyák ájultan hallgatták mindezt, ahelyett, hogy a világtörténelem legnagyobb tengeri katasztrófájának, a Gustloff megtorpedőzésének közelgő, január 30-ai évfordulójára vagy a szintén rövidesen aktuálissá váló - valóban százezrekben mérhető, eléggő emberi maradványokat maga után hagyó - drezdai, valóságos holokausztra emlékezzenek. (Ugyanis a holokauszt szó jelentése eléggő áldozat). Maga Hack is utalt a német fiatalság tudatának - szerinte örvendetes - átprogramozottságára, amikor megemlíttett egy rock-koncertet, melyen a fellépő zenekar a hitleri időszak himnuszának, a "Deutschland über alles"- nek első strófáját kezdte játszani, s a holovallás mákonyával megfertőzött gondolkodású fiatalok kifütyülték a produkciót. Hack egyúttal sejtette, hogy nálunk olyan "szörnyű" a helyzet, miszerint hasonló szituációban valószínűleg fergeteges taps, ováció és euforikus tetszésnyilvánítás törne ki.

A hit gyülekezetes jogász egyúttal - kissé logikátlanul persze, miként arra Perge Ottó is utalt írásában egy olvasói levél kíséretében - tényként közölte, hogy az ún. holokauszttagadás mögött nyílt antiszemitizmus van, amely az áldozatokat úgy tünteti fel, mint akik valami bűnt követtek el. Kristálytisztá okfejtés, akár a következő bölcsesség: "Nehéz dolog sötét szobában egy fekete macskára vadászni, különösen, ha az nincs is ott... S mi mégis megfogjuk azt a macskát!" Hacknak és hasonszórú társainak a legkínzóbb rögeszméje azonban az, hogy amennyiben a holomitosz trónfosztásával semmissé teszik a zsidóság talmudi-őszövségi gyökerű hamis kiválasztottságtudatát és szenvedésmonopóliumát, úgy egyfelől bedugulnak az eddigi pénzcseppek, másfelől megismétlődhet - ismét egy logikátlanság - a "történelemben egyszeri és megismételhetetlen" - sosem volt holokauszt. Ezen állítás második része egyszerűen hülyeség. Amennyiben valaki például kétségbe vonná, hogy a spanyol, angol, portugál gyarmatosítók kiirtották 1492 után Amerika indián társadalmainak nagy hányadát, ebből nyilván nem következik az, hogy napjainkban ezen nemzetek fiai vagy bárki más el akarná pusztítani a maradék őslakos kisebbség mai leszármazottait. Miként a saját történelmünkéből véve egy újabb példát, az a tény, hogy a mongolok és a törökök valóságos népiirtást folytattak Magyarországon, épeszű embert nem jogosít fel arra, hogy azt feltételezze vagy hirdesse, hogy a jelenleg élő mongolok, illetve törökök genocídiumot készülnének nemzetünk ellen végrehajtani. Viszont egyáltalán nem lehetünk arról meggyőződve, hogy másoknak nincsenek efféle szándékaik.

Végszóként annyit mondhatunk, hogy az egész holokauszt-mizéria arról szól, hogy a világ több mint felét gazdaságilag, valamint szellemileg és kulturálisan uraló cionista-globalista körök korlátlan uralmukat fenntarthassák, az alávett - általuk szolganépségnek s fogyasztói állapotoknak - tekintett nemzetekkel elhitessék saját maguk kiválasztottságát, valamint felsőbbrendűségét. Ezért állíthatjuk Peresznek a Bundestagban ma, az emlékezés fontosságára tett utalásával szemben a nagy romantikussal - még ha ő más vonatkozásban is használta e kijelentést -, Byronnal: "Our only hope is to forget", vagyis egyetlen reményiségünk a feledés.

Megerősíti értesülésünket az MTI: Lieberman lesz fővárosunk cionistáinak (és az ENSZ-nek!) a díszvendége

Alább a "hír" (eredeti formájában):

Ma tartják a holokauszt áldozatainak nemzetközi emléknepjét, ami az auschwitz-birkenai haláltábor 1945-ös felszabadításának 65. évfordulójára esik. Budapesten megemlékezést tartanak a Holokauszt Emlékközpontban és a Játékszínben.

A Páva utcai Holokauszt Emlékközpontban beszédet mond Molnár Csaba kancelláriaminiszter. Bemutatják az Egy/másért című kiadványt. Az eseményre meghívták Eleni Tsakopoulos Kounalakis amerikai, Pierre Guimond kanadai, René

Roudaut francia és Jaromír Plísek cseh nagykövetet. A budapesti Játékszínben az ENSZ holokauszt emléknapi rendezvényén a díszvendég Avigdor Lieberman, Izrael Állam miniszterelnök-helyettese, külügyminisztere lesz.

Örülhet az önkínzó német politikum: további holokauszt-pereket követelt Peresz a Bundestagban

Az auschwitzi munkatábor "felszabadulásának" 65. évfordulója alkalmából rendeztek emlékünnepeket szerda délután a lengyelországi Oswiecimben, a tábor helyszínén. Az ünnepség a tábor szírénaának megszólalásával vette kezdetét.

A Birkenauban tartandó fő megemlékezésen a lengyel vezetőkkel együtt részt vesz Benjamin Netanjahu izraeli kormányfő is. Ott lesz mintegy 150 egykori auschwitzi fogoly és számos politikus, beszédet mond három volt fogoly, továbbá Lech Kaczynski lengyel államfő, Netanjahu, Andrej Furszenko orosz oktatási miniszter és Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke.

Nicolas Sarkozy (magyar-zsidó származású - AD-info) francia államfő a "holokauszt áldozataira" való emlékezés kötelességéről szól szerdán, Lech Kaczynski lengyel elnökhöz intézett levelében pedig jelezte: Franciaország támogatja a "zsidó nép ellen elkövetett népirtás emlékének megőrzésére indított valamennyi kezdeményezést".

Mose Kantorhoz, az Európai Zsidó Kongresszus elnökéhez írt üzenetében Sarkozy azt hangsúlyozta, hogy a "holokauszt áldozataira emlékezni emberiségi feladat".

Peresz Berlinben

A "soá áldozataira" emlékezett, de a jövő vízióját is vázolta a holokauszt emléknepja alkalmából a német parlamentben mondott beszédében az izraeli államfő.

A Bundestag 1996-ban az akkori államfő, Roman Herzog (a német evangélikus egyház szinódusának volt tagja, a német alkotmánybíróság volt tagja - AD-info) kezdeményezésére nyilvánította a holokauszt emléknepjává január 27-ét, az auschwitzi tábor "felszabadulásának" napját. A parlament azóta minden évben emlékezik a kétkezi munka áldozataira, de izraeli elnök első ízben szólalt fel a németországi holokauszt-emléknepen.

A 86 éves Peresz a holokauszt egyik legfőbb tanulságaként említette: "a világ soha többé tűrheti el azokat a vérszomjas diktátorokat, akik demagóg álarc mögé rejtőznek, és közben gyilkos jelszavakat hangoztatnak" (kivéve persze, ha zsidók - a szerk.). Szavai szerint a "náci rezsim által elkövetett bűncselekményeknek örök figyelemzetetőül kell szolgálniuk az élet szentségével, az egyenjogúsággal, a szabadsággal és a békével szembeni kötelezettségre".

Héber nyelven elhangzott beszédében az államfő - akinek kíséretében több ún. holokauszt-túlélő is volt - felhívta a figyelmet arra: mind kevesebb az élő tanú, egyre kisebb azoknak a száma, akik túléltek a gettókat, a munka- és a koncentrációs táborokat. De a világ több országában - köztük Németországban is - élnek még az egykori bűnösök közül - emlékeztetett Peresz, utalva annak szükségességére, hogy mielőbb bíróság elé állítsák valamennyiüket. Az elnök szerint persze most sem a bosszú a cél, hanem "az, hogy a mai fiatalok is tudják, hogy mi történt az akkori időkben".

MTI nyomán

Libatolvajunk az ordas eszméről és a "hatalomba igyekvő demokráciaellenes erőkről"

Alább a szöveg.

Bajnai Gordon miniszterelnök közleménye a Holokauszt Világnepjára

Auschwitz, a holokauszt jelképévé vált haláltábor foglyai 65 éve lettek szabadok. Immár 65 éve hordozza az emberiség a történelem egyik legsúlyosabb terhét, Auschwitz örökségét. Mert a felszabadulás örömét azonnal követte a felismerés döbbenete, hogy milliőkat irtottak ki Európa szívében csak azért, mert különböztek a gyilkosoktól valamiben: vallásuk, származásuk, elveik vagy kultúrájuk miatt.

Auschwitz szörnyű tapasztalata megmutatta, melyek a gyűlölet állomásai. Már tudjuk, hova vezet a megbélyegzés, a kirekesztés. Már tudjuk, hogy a szélsőséges gondolatok terjedése a radikális tettek elszaporodásához vezet, hogy a gyűlölködő szavakat előbb vagy utóbb gyilkos tettek követik.

A világban számos helyen most újból erőre kapnak a szélsőjobbaldali politikai erők. Így van ez Magyarországon is. Ijesztő, hogy egyre többen vannak, akik nem tanultak a történelemből, és a fajgyűlölet-alapú ordas eszmék ismét gyökeret verhetnek mindennepjainkban, a közbeszédben.

Elie Wiesel, a véskorszak tanulságának egyik legőszintébb őrzője úgy fogalmazott: az élet ellentéte nem a halál, hanem a közöny. A közöny vezetett ahhoz, hogy a világ a holokauszt idején hallgatott, és az eszmélés túl későn következett be.

Egy emberöltővel később azonban éppen Auschwitz tapasztalata miatt nincs, nem lehet felmentést adni sem a szélsőségeseknek, ha újból erőre kapnak, sem magunknak, ha eltűrnék ezt. Ezért fontos, hogy a holokauszt tapasztalata és a túlélők emlékezete minél többekben felébredje a lelkiismeretet, az emberséget és a felelősséget már ma. Mert holnap talán már túl késő lesz. Mindannyian felelősséget viselünk azért, hogy megállítsuk a szélsőségeket, megakadályozzuk polgártársaink megbélyegzését és a demokratikus elvekkel visszaélve hatalomba igyekvő demokráciaellenes erőket.

Ezért fontos ez a nap és minden megemlékezés. Mert megerősítenek bennünket, a szabadság és a demokrácia kompromisszumot nem ismerő híveit.

Szomorúan hajtok ma fejet a holokauszt áldozatainak emléke előtt, de megerősödött hittel valom: többé nem fordulhat elő az, ami 65 évvel ezelőtt.

Bajnai Gordon,
a Magyar Köztársaság miniszterelnöke

Három évre zárná be a holokauszt-hazugságban kételkedőket Szarházy Attila

A "holokauszttagadás" büntethetőségét megteremtő törvényjavaslatot nyújt be az Országgyűlésnek szerdán Mesterházy Attila, az MSZP frakcióvezetője, miniszterelnök-jelöltje.

A magyarellenes politikus Budapesten újságíróknak a holokauszt nemzetközi emléknepján elmondta: ha a parlament elfogadja a büntető törvénykönyv módosítását, akkor három évig terjedő szabadságvesztéssel lesz büntethető az, aki nagy nyilvánosság előtt "tagadja a holokausztot".

Mesterházy közölte: ahhoz, hogy az előterjesztésről - házszabálytól eltérve - még februárban döntsön az Országgyűlés, a Fidesz és a többi ellenzéki párt támogatása is szükséges.

MTI nyomán

A pápa sem maradhatott ki a holohajlongásból

XVI. Benedek pápa a holokauszt emléknepján elítélte "a soá borzalmát" és a "náci Németország által létrehozott haláltáborok hallatlan kegyetlenségét".

A német pápa szerdán "iszonyatosnak és embertelennek" nevezte a "haláltáborokat", és kijelentette: gondolatban "az elvakult vallási és fajgyűlölet számtalan áldozatával" van. Heti audienciáján az egyházfő hangsúlyozta: "a náci korszak eseményeinek, mindenekelőtt a zsidó népet sújtó soá tragédiájának tiszteletet kell ébresztenie minden egyes ember méltósága és az emberi élet iránt".

MTI

(A Kuruc-info összeállítása)

Az m1 Híradójában 19:39-kor a műsorvezető Auschwitz kapcsán "munkatáborról" beszélt, a holokauszt áldozatainak számát ugyanakkor 13 millió főben jelölte meg.

(AD)

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges